

**PREMIS EXTRAORDINARIS DE BATXILLERAT
CURS 2017-2018**

Primer exercici

A) Comentari de text: Llengua i Literatura Valenciana II

60 minuts (Duració aproximada)

EL PES DE LA PARAULA

Ja suppose que era necessari, i que a més de necessari era útil i convenient, que són adjectius de més pes a l'hora de decidir canvis històrics: la necessitat rarament fa modificar les condicions de la vida, perquè sempre hem necessitat menjar, no passar fred i no morir-nos, i això té una importància política insignificant. En canvi, les coses útils i convenientes poden ser objecte de negociació, i per tant es transformen: com ara la compra-venda i la cultura tradicional. Ja poden endevinar que, si parle de compra-venda i de canvis històrics, és per al·ludir a la recent adopció del contracte escrit entre llauradors i comerciants. Estic segur que la novetat de l'escriptura en el tracte —inclòs l'imprés model— era una cosa convenient i útil, i no seré jo qui criticarà que els productors de taronges, o de qualsevol altre vegetal, es guarden per escrit de les inclemències del comerç modern. Em sembla de primera. I tanmateix, em fa molta pena pensar que hem hagut d'arribar en aquesta trista utilitat o conveniència. Perquè amb l'imprés estàndard entre llaurador i comerciant, s'hauran acabat, pel cap baix, set o vuit segles d'història de la cultura. D'una dimensió de la cultura agrària valenciana (que és molta cultura, no hauríem d'oblidar-ho) en la qual el pes de la paraula d'un home valia tant com l'home mateix. Una forma terrenal i aristocràcia d'entendre l'honor, una dignitat moral encarnada en la matèria del tracte. Un llaurador antic que jo coneixia, quan havia venut la producció a un preu, i després el mercat pujava i el comerciant li volia pagar més (no s'estranyen: passava), deia invariablement que no: deia que valia més la paraula que els diners. Era una cosa preindustrial, premoderna i tot el que vostés voldran. Era una forma d'entendre l'ordre dels valors. I no perquè en aquest país no hi ha hagut mentiders, estafadors ni lladres: n'hi ha hagut moltíssims. Però no els era reconegut el dret a la dignitat. Ara és diferent: ara els votem, tenen càrrecs i manen. Segurament per això tot s'ha de fer per escrit. Acabarem, com a Itàlia, havent de firmar rebuts quan demanem un café o comprem un diari. O quan votem: per si de cas.

Joan F. Mira, *El País* - Quadern [CV]. 28 de maig de 1998

**PREMIS EXTRAORDINARIS DE BATXILLERAT
CURS 2017-2018**

Primer exercici

A) Comentari de text: Llengua i Literatura Valenciana II

60 minuts (Duració aproximada)

Observacions

- La puntuació s'indica en la instrucció de cada pregunta.
- En el comentari de text es valorarà la qualitat de la redacció (adequació, coherència i cohesió).
- En el comentari es descomptarà 0,1 punts per cada falta de normativa (ortogràfica, morfosintàctica o lèxica).

Qüestió A

Elaboreu un comentari crític del text que incloga:

1. Tema i estructura (1 punt).
2. Resum del contingut del text amb una extensió màxima de 10 línies (1 punt).
3. Identifiqueu la tipologia textual i el gènere especificant els trets corresponents que apareixen al text (2 punts).
4. Escriviu un text en què comentis una situació en la qual us haja ajudat el fet d'emprar "el pes de la paraula" (Extensió: unes 150 paraules) (2 punts).

Qüestió B

1. Indica la pronunciació dels elements subratllats: (2 punts, resposta errònia: -0,50 punts)
 - a) coses: oberta o tancada ?
 - b) necessari: sorda o sonora ?
 - c) entendre: oberta o tancada ?
 - d) càrrecs: sorda o sonora ?
2. Torna a escriure les oracions substituint els complements subratllats per pronoms personals febles (2 punts).
 - a) La necessitat rarament fa modificar les condicions de la vida.
 - b) [...] era una cosa convenient i útil.
 - c) I tanmateix, em fa molta pena pensar que hem hagut d'arribar en aquesta trista utilitat o conveniència.
 - d) Acabarem, com a Itàlia, havent de firmar rebuts.